

Brezilya'nın tatil kasabası Buzios'a yaklaşırken rüzgâr fırtına kuvvetine yükseldi. Uzaklar II kıçtan gelen rüzgârla son sürat hedefine doğru ilerlerken ikimiz de endişeliydik. Ana yelkeni indirmemekle hata mı yaptık, diye düşünüyorduk. Dalgalar tekneyi biraz fazlaca aykırılatsa ve rotamızdan çıksak, ana yelkenin kavança olması işten bile değildi. Daha hızlı gidebilmek uğruna galiba emniyeti ikinci plana itmiştik. Hırslımız aklımıza baskın gelmişti.

Neyse ki korktuğumuz başımıza gelmedi. Hatta Sao Tome burnunu geçtikten 30 mil sonra rüzgâr önce hafifledi, sonra tamamen kaldı, biz de motoru çalıştırmak zorunda kaldık. Buzios'a hava karardıktan sonra, güneyden gelen ters bir rüzgâr ve sağanak yağmur altında girip demirledik.

Burası birkaç yıl öncesine kadar kendi halinde sakin bir balıkçı kasabasıymış. Turistler tarafından keşfedilince popüler bir tatil merkezi olmuş. Bizim için önemi yeni kredi kartımızı alacağımız yer olması. Bazı alışverişlerde kredi kartı kullanıyoruz. Sibel'in Türkiye'den gelirken getirdiği yeni kredi kartının bilgileri, daha kartı ilk kullanımımızda korsanların eline geçmişti. İş Bankası kart bilgilerimizin çalındığını (nasıl olduğuna hâlâ akıl erdiremediğim bir yöntemle) tespit etmiş. Bu sayede bir zarara uğramadan bu badireyi atlatmıştık.

Ancak uzun süredir kartımız yok. Aslında kredi kartının olmamasından şikâyet etmemem gerekir. Kartsızlık kötü bir şey değilmiş ki, hatta belki de iyi... İnsan bu sayede para harcamaktan kurtuluyor. Ama alışkanlıkların zincirini kırmak kolay değil. Her alışkanlık anahtarı kaybolmuş bir kelepçedir, diye boşuna dememişler. Ne kadar çok kelepçemiz var. Ama farkında değiliz.

Türkiye'den yılbaşı tatili için buraya gelen Bülend Özaydınlı, eksik olmasın yeni kartımızı da yanında getirdi. Bu sayede Bülend Bey ve ailesiyle hoşça vakit geçirmiş de olduk. Türkiye'deki son gelişmeleri öğrendik. Meğer neler, neler oluyormuş güzel memleketimizde. Okyanusların ıssızlığında kendi âlemimize dalmış gitmişiz.